

[Elsa-Merete Ross.]

opmærksom på, at undersøgelser, hvor man søger befolkningens holdning til bestemte spørgsmål belyst, er behæftet med en vis usikkerhed, men at det under hensyn til den klare, stabile tendens i svarene må være berettiget at slutte, at det er den overvejende opfattelse i befolkningen, at vejledning bør kunne gives uden samtykke, og man mener, at det er overflødigt at foretage flere undersøgelser, netop fordi svarene i to så uensartede grupper kun varierede fra 75 pct. til 83 pct. og i begge tilfælde jo så afgjort gik i positiv retning.

Seksualudvalgets flertal tør ikke med sikkerhed afvise den mulighed, at opgivelse af kravet om samtykke kunne ændre normerne blandt de unge for, hvornår det er normalt at indlede et seksuelt forhold. Man mener dog, at hensynet til at undgå uønskede svangerskaber er så tungtvejende, at den nævnte usikre mulighed må træde i baggrunden. Udvalget mener ligesom hovedbestyrelsen for Den alm. danske Lægeforening, at vejledning ikke bør gives kritikløst, men efter et konkret skøn over samtlige foreliggende omstændigheder.

I folketingsudvalget er der tre forskellige indstillinger til dette spørgsmål. Der er en gruppe, der mener, at forældrenes samtykke skal indhentes under alle omstændigheder, så længe den unge pige er under 18 år. Et af argumenterne er, at man ved at afskaffe samtykke som et absolut krav skader det fortroligheds- og tillidsforhold, der er mellem forældre og børn. I de tilfælde, hvor der virkelig er et sådant dybtgående fortroligheds- og tillidsforhold mellem forældre og børn, kan der jo slet ikke opstå problemer, for dér vil man jo kunne tale åbent sammen om forholdene. Selv om der på alle andre områder er et fortroligt, tillidsfuldt forhold mellem forældre og børn, viser mange undersøgelser, at mange forældre alligevel har meget svært ved at tale med deres børn om seksuelle spørgsmål og er lettet over og tilfreds med, at skolen overtager denne oplysning. Det er ikke mangel på god vilje, men simpelt hen generthed og vanskelighed ved at finde de rette betegnelser. Har seksuelle spørgsmål ikke været drøftet, kan det i disse hjem godt være vanskeligt for de unge at få sig til at spørge om lov til

at få vejledning i antikonception. Jeg tror, at mange af disse forældre vil være lettet over at slippe for at tale om disse spørgsmål og ikke føle det som et tillidsbrud, men som et tegn på naturlig blufærdighed.

I myndighedsloven står der, at forældre-myndigheden medfører pligt til at sørge for barnets person og giver beføjelser til at træffe bestemmelser om dets personlige forhold. Selv om der i ministerens besvarelser er citeret adskilligt til tolkning af ordene „personlige forhold“, synes jeg, man må have lov til at hævde, at der ikke er særlig konsekvens mellem de konklusioner, man drager.

Justitsministeren har oplyst, at det ikke strider mod fortolkning af forældremyndigheden, at drenge anskaffer sig kondom uden samtykke. Det er vel et typisk udtryk for mandfolkemoral, som dog vel nok historisk er begrundet i, at mænd ved brug af kondom kunne beskytte sig mod kønssygdomme. Det er altså i overensstemmelse med fortolkningen at anskaffe kondom, men ikke i overensstemmelse med fortolkningen at anskaffe pessar, selv om hovedformålet med begge dele er at undgå graviditet. Det synes heller ikke at stride mod fortolkningen, at man går i seng med hinanden uden forældrenes samtykke, kun at man uden samtykke under de selvsamme samlejer træffer foranstaltning til at undgå graviditet. Jeg synes, det tjener fortolkerne af myndighedsloven til ære, at de ikke også har indbefattet samtykke til samleje. Selv under de bedste forhold mellem forældre og børn tror jeg, det er yderst sjældent, at børn spørger deres forældre, om de må gå i seng med en, de holder af. Er der virkelig tale om et kærlighedsforhold, så tror jeg, at de i hvert fald i begyndelsen holder det for sig selv og er for blufærdige til at tale om det.

Jeg vil gerne have lov til at citere et lille digt af Walther von der Vogelweide, der allerede på 1200-tallet gav udtryk for, at det var en hemmelighed mellem de to, og gjorde det på følgende måde:

„Vidste nogen,
at han lå hos mig,
så ville jeg blive flov.

Hvordan den stund blev fordrevet,
må ingen ane,
kun han og jeg